

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 182/2011

af 16. februar 2011

om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION  
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions  
funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de  
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure <sup>(1)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Når ensartede betingelser for gennemførelse af juridisk  
bindende EU-retsakter er nødvendige, tildeler disse rets-  
akter (herefter »basisretsakter«) Kommissionen eller, i  
specifikke behørigt begrundede tilfælde samt i de tilfælde,  
der er fastsat i artikel 24 og 26 i traktaten om Den  
Europæiske Union, Rådet gennemførelsesbeføjelser.

(2) Det tilkommer lovgiveren, under fuld overholdelse af  
kriterierne i traktaten om Den Europæiske Unions funk-  
tionsmåde (»TEUF«), med hensyn til hver basisretsakt at  
træffe afgørelse om, hvorvidt Kommissionen skal tildeles  
gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med  
artikel 291, stk. 2, i nævnte traktat.

(3) Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser har  
hidtil været reguleret i Rådets afgørelse 1999/468/EF <sup>(2)</sup>.

(4) TEUF pålægger nu Europa-Parlamentet og Rådet at fast-  
sætte de generelle regler og principper for, hvordan  
medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens  
udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

(5) Det er nødvendigt at sikre, at procedurerne for denne  
kontrol er klare, effektive og står i et rimeligt forhold  
til arten af gennemførelsesretsakterne, og at de afspejler  
de institutionelle krav i TEUF såvel som den erfaring, der  
er indhøstet, og den fælles praksis, der er fulgt i forbin-  
delse med gennemførelsen af afgørelse 1999/468/EF.

(6) I de basisretsakter, der kræver medlemsstaternes kontrol,  
for at Kommissionen kan vedtage gennemførelsesrets-  
akter, bør der med henblik på denne kontrol nedsættes  
udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne  
og med Kommissionen som formand.

(7) Hvor det er relevant bør kontrolmekanismen omfatte  
henvisning til et appeludvalg, som bør mødes på  
passende niveau.

(8) Af hensyn til forenkling bør Kommissionen alene udøve  
gennemførelsesbeføjelser efter én af to procedurer,  
nemlig rådgivningsproceduren eller undersøgelsespro-  
ceduren.

(9) For yderligere at forenkle bør der gælde fælles procedu-  
rereregler for udvalgene, herunder de centrale bestemmelser  
om deres funktion og mulighed for at afgive en udtalelse  
efter en skriftlig procedure.

(10) Der bør fastsættes kriterier for at afgøre, hvilken proce-  
dure der skal anvendes til Kommissionens vedtagelse af  
gennemførelsesretsakter. For at opnå en højere grad af  
sammenhæng bør procedurekravene stå i et rimeligt  
forhold til arten og virkningen af de gennemførelsesrets-  
akter, der skal vedtages.

(11) Undersøgelsesproceduren bør især finde anvendelse i  
forbindelse med vedtagelse af generelle retsakter, der  
har til formål at gennemføre basisretsakter og særlige  
gennemførelsesretsakter, der kan få vigtige konsekvenser.  
Undersøgelsesproceduren bør sikre, at Kommissionen  
ikke kan vedtage gennemførelsesretsakter, der ikke er i  
overensstemmelse med udvalgets udtalelse, undtagen  
under ganske ekstraordinære omstændigheder, hvor rets-  
akterne bør kunne anvendes i en begrænset periode.  
Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, bør proceduren  
endvidere sikre, at Kommissionen kan revidere udkastene  
til gennemførelsesretsakter under hensyn til de syns-  
punkter, der er givet udtryk for i udvalget.

(12) Forudsat at basisretsakten tildeler Kommissionen  
gennemførelsesbeføjelser vedrørende programmer med  
betydelige budgetmæssige konsekvenser, eller som er  
rettet mod tredjelande, bør undersøgelsesproceduren  
finde anvendelse.

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets holdning af 16.12.2010 (endnu ikke offentlig-  
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.2.2011.

<sup>(2)</sup> EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (13) Formanden for et udvalg bør bestræbe sig på at finde de løsninger, der er bredest mulig tilslutning til i udvalget eller appeludvalget, og bør redegøre for, på hvilken måde der er taget hensyn til drøftelserne og forslagene til ændringer. Til dette formål bør Kommissionen være særlig opmærksom på synspunkterne i udvalget eller appeludvalget for så vidt angår udkast til endelige antidumping- eller udligningsforanstaltninger.
- (14) Når Kommissionen overvejer at vedtage andre udkast til gennemførelsesretsakter vedrørende særligt følsomme sektorer, navnlig beskatning, forbrugersundhed, fødevarer-sikkerhed og miljøbeskyttelse, søger den at finde en afbalanceret løsning ved så vidt muligt at undgå at handle i modstrid med en fremherskende holdning, som måtte opstå i appeludvalget, mod det hensigtsmæssige i en gennemførelsesretsakt.
- (15) Rådgivningsproceduren bør som hovedregel finde anvendelse i alle andre tilfælde, eller når den anses for at være mere hensigtsmæssig.
- (16) Det bør være muligt i særligt hastende tilfælde at vedtage gennemførelsesretsakter, der skal finde anvendelse straks, når en basisretsakt giver mulighed herfor.
- (17) Europa-Parlamentet og Rådet bør regelmæssigt uden ophold orienteres om arbejdet i udvalgene.
- (18) Europa-Parlamentet eller Rådet bør til enhver tid kunne oplyse Kommissionen om, at et udkast til gennemførelsesretsakt, efter deres opfattelse, overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten, under hensyntagen til deres rettigheder i forbindelse med prøvningen af lovligheden af EU-retsakter.
- (19) Det bør sikres, at offentligheden har adgang til oplysninger om arbejdet i udvalgene i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter <sup>(1)</sup>.
- (20) Et register med oplysninger om arbejdet i udvalgene bør føres af Kommissionen. Som følge heraf bør de regler for beskyttelse af klassificerede dokumenter, der gælder for Kommissionen, også gælde for brug af registret.
- (21) Afgørelse 1999/468/EF bør ophæves. For at sikre overgangen mellem ordningen i afgørelse 1999/468/EF og

denne forordning bør alle henvisninger i gældende lovgivning til procedurerne i nævnte afgørelse, bortset fra forskriftsproceduren med kontrol i afgørelsens artikel 5a, forstås som en henvisning til de tilsvarende procedurer i denne forordning. Retsvirkningerne af artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF bør opretholdes midlertidigt, for så vidt angår gældende basisretsakter, der henviser til den pågældende artikel.

- (22) Denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til TEUF vedrørende gennemførelsen af konkurrencereglerne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

#### Artikel 1

##### Genstand

Ved denne forordning fastsættes de generelle regler og principper for de mekanismer, der finder anvendelse, når det i en retligt bindende EU-retsakt (herefter »basisretsakt«) fastsættes, at ensartede betingelser for gennemførelse er nødvendige, og kræves, at Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter skal kontrolleres af medlemsstaterne.

#### Artikel 2

##### Valg af procedure

1. En basisretsakt kan foreskrive anvendelse af rådgivningsproceduren eller undersøgelsesproceduren under hensyntagen til de påkrævede gennemførelsesretsakters art eller virkning.

2. Undersøgelsesproceduren anvendes navnlig til vedtagelse af:

a) generelle gennemførelsesretsakter

b) andre gennemførelsesretsakter vedrørende:

i) programmer med betydelige konsekvenser

ii) den fælles landbrugs- og fiskeripolitik

iii) miljø, sikkerhed, eller beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed eller sikkerhed

iv) den fælles handelspolitik

v) beskatning.

<sup>(1)</sup> EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

3. Rådgivningsproceduren anvendes som hovedregel til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der ikke falder ind under anvendelsesområdet i stk. 2. Rådgivningsproceduren kan dog anvendes til vedtagelse af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, i behørigt begrundede tilfælde.

### Artikel 3

#### Fælles bestemmelser

1. De fælles bestemmelser i nærværende artikel anvendes på alle procedurerne i artikel 4-8.

2. Kommissionen bistås af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne. En repræsentant for Kommissionen varetager udvalgets formandskab. Formanden deltager ikke i udvalgets afstemninger.

3. Formanden forelægger udvalget det udkast til gennemførelsesretsakt, der skal vedtages af Kommissionen.

Bortset fra i behørigt begrundede tilfælde indkalder formanden til møde mindst 14 dage efter, at udvalget har fået forelagt udkastet til gennemførelsesretsakt og udkastet til dagsorden. Udvalget afgiver sin udtalelse om udkastet til gennemførelsesretsakt inden for en tidsfrist, som kan fastsættes af formanden under hensyntagen til, hvor meget sagen haster. Tidsfristerne skal være forholdsmæssigt afpassede og give udvalgsmedlemmerne mulighed for tidligt og effektivt at gennemgå udkastet til gennemførelsesretsakter og give udtryk for deres synspunkter.

4. Indtil udvalget har afgivet udtalelse, kan ethvert medlem af udvalget foreslå ændringer, og formanden kan fremlægge ændrede udgaver af udkastet til gennemførelsesretsakt.

Formanden bestræber sig på at finde de løsninger, der er bredest mulig tilslutning til i udvalget. Formanden underretter udvalget om, på hvilken måde der er taget hensyn til drøftelserne og forslagene til ændringer, navnlig hvad angår de forslag, der har været bred tilslutning til i udvalget.

5. Formanden kan i behørigt begrundede tilfælde indhente udvalgets udtalelse efter en skriftlig procedure. Formanden sender udvalgets medlemmer udkastet til gennemførelsesretsakt og fastsætter en tidsfrist for afgivelse af en udtalelse under hensyntagen til, hvor meget sagen haster. Udvalgsmedlemmer, der ikke gør indsigelse mod udkastet til gennemførelsesretsakt, eller som ikke udtrykkeligt erklærer at ville afholde sig fra at stemme inden udløbet af tidsfristen, anses for stiltiende at have tiltrådt udkastet til gennemførelsesretsakt.

Medmindre andet fremgår af basisretsakten, afsluttes den skriftlige procedure uden noget resultat, hvis formanden træffer beslutning herom, eller et udvalgsmedlem anmoder herom, inden for den i første afsnit fastsatte tidsfrist. I så fald indkalder formanden til et møde i udvalget inden for en rimelig frist.

6. Udvalgets udtalelse optages i mødeprotokollen. Udvalgsmedlemmer har ret til at anmode om, at deres holdning indføres i mødeprotokollen. Formanden sender straks mødeprotokollen til udvalgsmedlemmerne.

7. Kontrolmekanismen skal, hvor det er relevant, omfatte henvisning til et appeludvalg.

Appeludvalget vedtager selv sin forretningsorden med simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer på forslag af Kommissionen.

Indbringes en sag for appeludvalget, skal det, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, træde sammen tidligst 14 dage og senest 6 uger efter datoen for henvisningen. Appeludvalget afgiver sin udtalelse senest to måneder efter datoen for henvisningen, jf. dog stk. 3.

En repræsentant for Kommissionen varetager appeludvalgets formandskab.

Formanden fastsætter datoen for appeludvalgsmødet i tæt samarbejde med udvalgets medlemmer, således at medlemsstaterne og Kommissionen kan sikre et passende repræsentationsniveau. Kommissionen indkalder til det første møde i appeludvalget senest den 1. april 2011 med henblik på at vedtage dets forretningsorden.

### Artikel 4

#### Rådgivningsprocedure

1. Når rådgivningsproceduren finder anvendelse afgiver udvalget udtalelse, om nødvendigt ved afstemning. Hvis udvalget stemmer, afgives udtalelsen med simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer.

2. Kommissionen træffer afgørelse om det udkast til retsakt, der skal vedtages, idet der tages størst muligt hensyn til konklusionerne af udvalgets drøftelser og udvalgets udtalelse.

### Artikel 5

#### Undersøgelingsprocedure

1. Når undersøgelingsproceduren finder anvendelse, afgiver udvalget udtalelse med det flertal, der er fastsat i artikel 16, stk. 4 og 5, i traktaten om Den Europæiske Union og i givet fald artikel 238, stk. 3, i TEUF for retsakter, der skal vedtages efter forslag fra Kommissionen. De stemmer, der afgives i udvalget af repræsentanterne for medlemsstaterne, vægtes som anført i de nævnte artikler.

2. Afgiver udvalget en positiv udtalelse, vedtager Kommissionen udkastet til gennemførelsesretsakt.

3. Afgiver udvalget en negativ udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, jf. dog artikel 7. Når en gennemførelsesretsakt anses for at være nødvendig, kan formanden enten forelægge en ændret udgave af udkastet til gennemførelsesretsakt for det samme udvalg inden for to måneder efter afgivelsen af den negative udtalelse eller forelægge udkastet til gennemførelsesretsakt for appeludvalget til yderligere drøftelse inden for en måned efter afgivelsen.

4. Afgives der ikke nogen udtalelse, kan Kommissionen vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt bortset fra i de i andet afsnit omhandlede tilfælde. Vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, kan formanden forelægge udvalget en ændret udgave heraf.

Med forbehold af artikel 7 vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, hvis:

- a) den pågældende retsakt vedrører beskatning, finansielle tjenesteydelser, beskyttelse af menneskers, dyrs eller planter sundhed eller sikkerhed eller endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger
- b) det er fastsat i basisretsakten, at udkastet til gennemførelsesretsakt ikke kan vedtages, hvis der ikke er afgivet en udtalelse, eller
- c) et simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer er imod det.

Når en gennemførelsesretsakt anses for at være nødvendig, kan formanden i ethvert af de tilfælde, der er nævnt i andet afsnit, enten forelægge en ændret udgave af nævnte retsakt for det samme udvalg inden for to måneder efter afstemningen eller forelægge udkastet til gennemførelsesretsakt for appeludvalget til yderligere drøftelse inden for en måned efter afstemningen.

5. Uanset stk. 4 finder følgende procedure anvendelse ved vedtagelsen af udkast til endelige antidumping- eller udligningsforanstaltninger, hvor der ikke er afgivet udtalelse af udvalget, og et simpelt flertal af udvalgets medlemmer er imod udkastet til gennemførelsesretsakt.

Kommissionen foretager høringer med medlemsstaterne. Tidligst 14 dage og senest én måned efter udvalgets møde underretter Kommissionen udvalgets medlemmer om resultaterne af disse høringer og forelægger et udkast til gennemførelsesretsakt for appeludvalget. Uanset artikel 3, stk. 7, mødes appeludvalget tidligst 14 dage og senest én måned efter forelæggelsen af udkastet til gennemførelsesretsakt. Appeludvalget afgiver udtalelse i overensstemmelse med artikel 6. De i dette stykke fastsatte tidsfrister berører ikke behovet for at overholde fristerne i de relevante basisretsakter.

## Artikel 6

### Henvisning til appeludvalget

1. Appeludvalget afgiver udtalelse med det i artikel 5, stk. 1, fastsatte flertal.
2. Indtil udvalget har afgivet udtalelse, kan alle udvalgets medlemmer foreslå ændringer af udkastet til gennemførelsesretsakt og formanden kan træffe afgørelse om, hvorvidt udkastet skal tilpasses.

Formanden bestræber sig på at finde de løsninger, der er bredest mulig tilslutning til i appeludvalget.

Formanden underretter appeludvalget om, på hvilken måde der er taget hensyn til drøftelserne og forslagene til ændringer, navnlig hvad angår forslag til ændringer, der har været bred tilslutning til i appeludvalget.

3. Afgiver appeludvalget en positiv udtalelse, vedtager Kommissionen udkastet til gennemførelsesretsakt.

Afgives der ikke nogen udtalelse, kan Kommissionen vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt.

Afgiver appeludvalget en negativ udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt.

4. Uanset stk. 3 og for så vidt angår vedtagelse af endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger vedtager Kommissionen, i mangel af en positiv udtalelse vedtaget med det i artikel 5, stk. 1, fastsatte flertal, ikke udkastet til foranstaltninger.

5. Uanset stk. 1 afgiver appeludvalget indtil den 1. september 2012 udtalelse om udkast til endelige antidumping- eller udligningsforanstaltninger med simpelt flertal blandt sine medlemmer.

## Artikel 7

### Vedtagelse af gennemførelsesretsakter i undtagelsestilfælde

Uanset artikel 5, stk. 3, og artikel 5, stk. 4, andet afsnit, kan Kommissionen vedtage et udkast til gennemførelsesretsakt, når det er nødvendigt, at det vedtages straks, for at undgå væsentlige markedsforstyrrelser på landbrugsområdet eller en risiko for Unionens finansielle interesser, jf. artikel 325 i TEUF.

I så fald forelægger Kommissionen straks appeludvalget den vedtagne gennemførelsesretsakt. Afgiver appeludvalget en negativ udtalelse om den vedtagne gennemførelsesretsakt, ophæver Kommissionen straks denne retsakt. Afgiver appeludvalget en positiv udtalelse, eller afgives der ikke nogen udtalelse, forbliver gennemførelsesretsakten i kraft.

Artikel 8

**Gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks**

1. Uanset artikel 4 og 5 kan det bestemmes i en basisretsakt, at nærværende artikel finder anvendelse i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde.

2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der skal finde anvendelse straks, uden forudgående forelæggelse for et udvalg, og som skal være gældende i maksimalt seks måneder, medmindre andet er fastsat i basisretsakten.

3. Formanden forelægger senest 14 dage efter vedtagelsen af den i stk. 2 nævnte retsakt denne for det relevante udvalg med henblik på dets udtalelse.

4. Finder undersøgelsesproceduren anvendelse, skal Kommissionen, såfremt udvalget afgiver en negativ udtalelse, straks ophæve den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 2.

5. Når Kommissionen vedtager midlertidige antidumping- eller udligningsforanstaltninger, finder proceduren i denne artikel anvendelse. Kommissionen vedtager sådanne foranstaltninger efter høring af medlemsstaterne eller, i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder høringen sted senest 10 dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om foranstaltningerne vedtaget af Kommissionen.

Artikel 9

**Forretningsorden**

1. Hvert udvalg vedtager med et simpelt flertal af medlemmerne sin forretningsorden på forslag af formanden på grundlag af en standardforretningsorden, der udarbejdes af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne. Standardforretningsordenen offentliggøres af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Eksisterende udvalg tilpasser i det omfang, det måtte være nødvendigt, deres forretningsorden til standardforretningsordenen.

2. De principper og betingelser for aktindsigt og regler for databeskyttelse, der gælder for Kommissionen, gælder også for udvalgene.

Artikel 10

**Information om arbejdet i udvalgene**

1. Kommissionen fører et register over arbejdet i udvalgene, der skal indeholde:

- a) en fortegnelse over udvalgene
- b) dagsordener for udvalgsmøderne

c) mødeprotokollerne med lister over de myndigheder og organer, hvortil de personer, som medlemsstaterne har udpeget til deres repræsentanter, er knyttet

d) udkastene til gennemførelsesretsakter, som udvalgene skal afgive udtalelse om

e) afstemningsresultaterne

f) de endelige udkast til gennemførelsesretsakter efter udvalgenes afgivelse af udtalelser

g) oplysninger om Kommissionens vedtagelse af de endelige udkast til gennemførelsesretsakter og

h) statistiske oplysninger om udvalgenes arbejde.

2. Kommissionen offentliggør desuden en årsberetning om udvalgenes arbejde.

3. Europa-Parlamentet og Rådet skal have adgang til oplysningerne i stk. 1 i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

4. Samtidig med at de dokumenter, der er nævnt i stk. 1, litra b), d) og f), sendes til udvalgets medlemmer, stiller Kommissionen dem til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet, som på samme tid informeres om tilgængeligheden af disse dokumenter.

5. Henvisninger til samtlige dokumenter, som er nævnt i stk. 1, litra a)-g), samt oplysningerne i stk. 1, litra h), offentliggøres i et register.

Artikel 11

**Europa-Parlamentets og Rådets ret til indsigelse**

Er en basisretsakt vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, kan Europa-Parlamentet eller Rådet til enhver tid tilkendegive over for Kommissionen, at et udkast til gennemførelsesretsakt efter deres opfattelse overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten. I et sådant tilfælde reviderer Kommissionen udkastet til gennemførelsesretsakt under hensyntagen til de udtrykte holdninger og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt den agter at fastholde, ændre eller tilbagetrække udkastet til gennemførelsesretsakt.

Artikel 12

**Ophævelse af afgørelse 1999/468/EF**

Afgørelse 1999/468/EF ophæves.

Retsvirkningerne af artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF opretholdes med henblik på de gældende basisretsakter, der indeholder henvisninger til den.

*Artikel 13*

**Overgangsbestemmelser: tilpasning af gældende basisretsakter**

1. Indeholder basisretsakter, der er vedtaget inden denne forordnings ikrafttræden, bestemmelser om Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser i henhold til afgørelse 1999/468/EF, finder følgende regler anvendelse:
- a) henviser basisretsakten til artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF, finder rådgivningsproceduren i denne forordnings artikel 4 anvendelse
- b) henviser basisretsakten til artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF, finder undersøgelsesproceduren i artikel 5 i denne forordning anvendelse med undtagelse af andet og tredje afsnit i artikel 5, stk. 4
- c) henviser basisretsakten til artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, finder undersøgelsesproceduren i artikel 5 i denne forordning anvendelse, og basisretsakten anses for at fastsætte, at Kommissionen, i mangel af en udtalelse, ikke kan vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt, som forudsat i artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b)
- d) henviser basisretsakten til artikel 6 i afgørelse 1999/468/EF, finder denne forordnings artikel 8 anvendelse
- e) henviser basisretsakten til artikel 7 og 8 i afgørelse 1999/468/EF, finder denne forordnings artikel 10 og 11 anvendelse.

2. Denne forordnings artikel 3 og 9 finder anvendelse på alle eksisterende udvalg med henblik på stk. 1.

3. Artikel 7 i denne forordning finder kun anvendelse på gældende procedurer, der henviser til artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF.

4. De overgangsbestemmelser, der er fastsat i denne artikel, forgriber ikke de pågældende retsakters art.

*Artikel 14*

**Overgangsordning**

Denne forordning er uden betydning for igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet sin udtalelse i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF.

*Artikel 15*

**Revision**

Senest den 1. marts 2016 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings gennemførelse, om nødvendigt ledsaget af relevante lovgivningsmæssige forslag.

*Artikel 16*

**Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. februar 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

MARTONYI J.

Formand